

optagen i Communalloven, alene var, at Forslaget ikke i den Stikelse; det var fremkommet i, fandtes aldeles antageligt og ikke var antaget i de roeskildeste Stænder; men det blev dog erkjendt, at Forslaget havde Meget for sig.

Nærværende Udvalgs Mindretal, medunder tegnede J. C. Larsen, maa bemærke, at jeg — naar der bortsees fra Afhjælpningen af enkelte fremtrædende Ubilligheder og Urigtigheder i den nugældende Ejenberet, men som kunde iværksættes ved en ganske kort Lov — ikke kan Andet end i flere Henseender at dele de Betænkneligheder imod det foreliggende Lovudkast, som af Mindretallet i det tidligere Udvalg bleve gjorte gjældende. Jeg troer navnlig, at dette omfattende Lovudkast, for at kunne komme til at svare til Hensigten, behøver i flere Dele en omhyggeligere Bearbejdelse og en mere gennemgribende Omdannelse; end der let vil kunne udføres ved Rigsdagens Arbejde, og som idetmindste næppe er opnaaet ved det tidligere og ved nærværende Udvalgs Bestræbelser, om end disse maatte have givet ikke uvigtige Bidrag dertil. Imidlertid ere disse mine Betænkneligheder og Tvivl med Hensyn til Lovudkastet, i dets Heelhed taget, dog ikke saa stærke og afgjørende, at jeg tør erklære mig imod Fleertallets Indstilling eller fraraade Lovudkastets Antagelse, saameget mindre som det dog er muligt; at samme ved fortsat Behandling af Rigsdagen vil kunne modtage saadanne Forbedringer, som sjerne de vigtigste Betænkneligheder ved samme.

Hvad endelig angaaer det af Udvalgets Fleertal foreslaaede Forligsinstitut, da har jeg vel ogsaa saadanne Tvivl med Hensyn til sammes virkelige Udførbarhed og Gavnlighed, at jeg ikke tør deeltage i at tilraade samme; men jeg tør af Hensyn til den af Udvalgets øvrige Medlemmer, der ere saa nøie bekjendte med Forholdene paa Landet, udtalte bestemte Anskuelse, ligesaaletid fraraade samme, og skal saaledes for mit Vedkommende ganske henstille samme til Thingets Bedømmelse.

Udvalget skal nu gaae over til at omhandle Udcastets enkelte Paragrapher.

§ 1. Med Hensyn til første Punctum af denne Paragraph, der omhandler dem, der ere 18 Aar gamle, har Udvalget kun som Redactionsforandring at foreslaae, at der imellem „kan“ og „gyldigen“ tilføies Ordet „selv“, samt i Slutningen, efter Ordet „Ejende“: „og paa lovlig Maade opstige Tjenesten“. — Det er efter de gjældende Love klart, at en Person under 18 Aar, der sætter sig bort til Tjeneste, ikke derved er bunden, naar det ikke er skeet med Samtykke af Forældre eller dem, der træde i Forældres Sted, ligesaaletid som en saadan Person kan paa egen Haand opstige en Tjeneste, som paa hans Begne gyldigen er stiftet Udvalget erkjender derfor ganske Rigtigheden af det Princip, der ligger til Grund for den i 2det Punctum udtalte Bestemmelse, men maa dog bemærke, at denne er affattet saaledes, som om den Umyndiges eget Samtykke ogsaa udrævedes, for at han kunde sættes i en Tjeneste, hvorfor Udvalget skal foreslaae en noget forandret Redaction. Derhos er der Andre end „Fader og Børge“, som den omhandlede Raadighed kan tilkomme, saasom Moder, Pleieførelde, Stiførelde og Fattigvæsenet (3—17—14 til 19, Forordningen af 30te Mai 1794, 3—18—7), og man har derfor troet det rigtigst, at der istedetfor Ordene i Lovudkastet:

„Faderen eller anden Børge“

i andet Punctum blev sat:

„Førelde eller andre Foresatte“.

Endelig har man anseet det rigtigst, at det, for at forebygge Misforstaaelse, blev tilføiet, at Førelde og Foresatte kunne bemyndige den Paagjældende til selv at indgaae eller opstige Tjenesteforhold.

Det foreslaaes saaledes, at 2det Punctum omskrives saaledes:

„Paa yngre Personers Begne skeer saavel Indgaaelse som Opstignelse af Ejenberet af Førelde eller andre Foresatte, der dog kunne bemyndige den Paagjældende til selv at gjøre dette“.

Med Hensyn til Bestemmelserne i andet Stykke af denne Paragraph, da er det vistnok afgjort, at en Kone i Almindelighed ikke kan bortfæste sig uden Mandens Samtykke, og at